

וְאִם אַמּוֹת הַעוֹלָם דּוֹחֵקִים אֶת
 יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִדְּאִי, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא חָס עַל ד' מִן חֶסֶד, שְׂהִיא
 דְּלִ"ת בְּגִלוּת, וּמִתְקִים בּוֹ הַכְּתוּב
 בְּטָרַם תַּחֲלִיל יְלָדָה, וְשִׁבְעִים תְּבוּת
 שֶׁל הַמְזֻמּוֹר יַעֲנֵךְ יְהו"ה בְּיוֹם
 צָרָה, הֵם כְּנֻגַד שְׁבָעִים שָׁרִים,
 שֶׁהֵם הַצִּירִים וְהַחֲכָלִים שֶׁל
 הַשְּׂכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה,
 שְׂאוֹתִיּוֹת ב' נִקְרָאִים בּוֹ פְּלִטְרִין
 גְּדוֹלִים, זֶהוּ שְׂכָתוּב גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי
 יְהו"ה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא
 בּוֹ גְּדוֹל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גְּדוֹל
 אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּחַ, וּבּוֹ עוֹלִים
 יִשְׂרָאֵל לַגְּדֻלָּה.

וּבְשִׁכְנֵיהָ נֶאֱמַר הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן הַתְּקִים בְּהַ הַכְּתוּב
 גְּדָלוֹ לַיהו"ה אֲתִי, וּבְהַ (ובא) נֶאֱמַר
 בַּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתוֹ זְמַן פִּי
 גְּדוֹל אֶתָּה וְגוֹמֵר, וּבּוֹ עוֹשֶׂה
 גְּדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְזֶהוּ חֶסֶד,
 בּוֹ וַיְכַלּוּ, ה' בְּשִׁשִּׁי (ובו וַיְכַלּוּ בַּהֲשִׁשִּׁי),
 מִשּׁוּם שֶׁבּוֹ ה' שֶׁל אֲבָרְהָם הוֹלֵךְ
 אֶלֶיהָ ו', מִיַּד יַתְעוֹרֵר י"ה לַקְרָב.
 זֶהוּ שְׂכָתוּב פִּי יָד עַל כֶּס י"ה,
 וְשִׁשִּׁי הוּא הָאֵלֶף הַשְּׁשִׁי, שְׁבִיעִי
 יְסוֹד, בּוֹ נִכְלָלוּ וְהַתִּיחַדוֹ שֶׁשׁ
 סְפִירוֹת. זֶהוּ שְׂכָתוּב וַיְכַלּוּ
 הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וְהַשְּׂכִינָה שֶׁהֵם ו"ה, יוֹם
 הַשְּׁשִׁי, מִשּׁוּם שֶׁעֲלִיו נֶאֱמַר פִּי כֹל
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְתַרְגּוּמוֹ שְׂאוֹחַז
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְזֶהוּ כ"ל, וְעֲלִיו
 נֶאֱמַר וְכֹל צָבָאָם, מַה זֶה צָבָאָם?
 שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמֵת.

וּבּוֹ נִקְרָאוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת
 שְׁבִיעִיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיְכַל
 אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּשְׁבּוּת
 בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ מִצַּד

וְאִי אוֹמְרִין (דף טו ע"ב) דְּעֲלָמָא דְּחֻקִּין לְהוּ
 לְיִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִדְּאִי, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 חָס עַל ד' מִן חֶסֶד דְּאִיהִי דְּלִ"ת בְּגִלוּתָא,
 וְאֶתְקִיִּים קָרָא בֵּיה (ישעיה סו ז) בְּטָרַם תַּחֲלִיל
 יְלָדָה, וְשִׁבְעִין תִּיבִין דְּמִזְמוֹר יַעֲנֵךְ יְהו"ה בְּיוֹם
 צָרָה (תהלים כ ב) אֵינוֹן לְקַבֵּל שְׁבָעִים שָׁרִים,
 דְּאֵינוֹן צִירִים וְחֲכָלִים דְּשִׁכְנֵתָא עֲלָאָה
 וְתַתָּאָה, דְּאֵתְוּוֹן ב' בֵּיה אֶתְקִרִיאָן פְּלִטְרִין
 גְּדוֹלִים, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב (תהלים קיא ב) גְּדוֹלִים
 מַעֲשֵׂי יְהו"ה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּיה אֶתְקִרִי
 גְּדוֹל, כְּמָה דְּאֵתְ אֲמַר (שם קמז ה) גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ
 וְרַב כַּחַ, וּבֵיה סְלֻקִין יִשְׂרָאֵל לַגְּדוּלָּה.

וּשְׁכִינֵתָא בְּהַ אֶתְמַר (שמות לג כא) הִנֵּה מְקוֹם
 אֲתִי, בְּהַהוּא זְמַנָּא אֶתְקִיִּים בְּהַ
 קָרָא (תהלים לד ד) גְּדָלוֹ לַיהו"ה אֲתִי, וּבְהַ (נ"א
 וּבֵיה) אֶתְמַר בַּקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהַהוּא זְמַנָּא
 פִּי גְּדוֹל אֶתָּה וְגוֹמֵר (שם פו ט) וּבֵיה עוֹשֶׂה
 גְּדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר (איוב ט"ו) וְדָא אִיהוּ חֶסֶד,
 בֵּיה וַיְכַלּוּ, ה' בְּשִׁשִּׁי (נ"א וּבֵיה וַיְכַלּוּ בַּהֲשִׁשִּׁי), בְּגִין
 דְּבֵיה ה' דְּאֲבָרְהָם אָזִיל ו' לַגְּבַהּ, מִיַּד יַתְעַר
 י"ה לַקְרָבָא, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב (שמות יז טז) פִּי יָד
 עַל כֶּס י"ה, וְשִׁשִּׁי אִיהוּ אֵלֶף שְׁתִּיתָאָה, שְׁבִיעִי
 יְסוֹד, בֵּיה אֶתְפְּלִילוּ וְאֶתְיַחַדוֹ שִׁית סְפִירָן,
 הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב (בראשית ב א) וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם
 וְהָאָרֶץ, דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתָא,
 דְּאֵינוֹן ו"ה, יוֹם הַשְּׁשִׁי בְּגִין דְּעֲלִיהַ אֶתְמַר (ד"ה
 א כט יא) פִּי כֹל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְתַרְגּוּמוֹ דְּאֶחִיד
 בְּשָׁמַיָא וּבָאָרְעָא, וְדָא אִיהוּ כ"ל, וְעֲלִיהַ
 אֶתְמַר (בראשית ב א) וְכֹל צָבָאָם, מַאי צָבָאָם תְּרִי
 סְמִכֵי קְשׁוּט.

וּבֵיה אֶתְקִרִיאוּ תְּלַת אַבְהָן שְׁבִיעִיּוֹת, כְּמָה
 דְּאֵתְ אֲמַר (שם) וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּשְׁבּוּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי,
 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ מִסְּטָרָא דְּבִרְכָה, וַיְקַדְּשׁ

של ברכה, ויקדש אותו מצד של קדשה, וישבות בו מצד של היחוד, וזהו ויכלו, שנגללו בו שלשת האבות, שהם בסוד השם של ע"ב, כמו כן חסד נקרא גדול, משום שהוא הכלל של ע"ב תבות, גבורה הכלל של רי"ו אותיות שיש בשם של ע"ב, העמוד האמצעי, שהוא ו' כולל הכל, וזהו סוד ויעבר יהוה על פניו, ע"ב רי"ו יהוה, על פניו, מה זה פניו? פניו זה וא"ו, י"ג מדות הרחמים, שנאמר בהם וברחמים גדולים אקבצך, גדולים ודאי מצד של החסד, שהוא הא"ל הגדול.

והכ"ל נכלל בשביעית שהיא מלכות, השביעי ה' ודאי, בכל השביעיות כלולה, והיא ה' של יום הששי, יום זה צדיק, עליו נאמר והיה יהוה למלך על כל הארץ וגומר, הוא יום הששי, ויום השביעי היום של כל הימים, ועליו נאמר שכבי עד הבקר, וזהו בקר של אברהם, שכתוב וישכם אברהם בבקר, וישכם לגאלה, ובו הבקר אור, שנאמר בו ותורה אור, וזהו האור שנאמר בו ולכל בני ישראל היה אור, והוא פסח זרוע זמין, ובו עתידים להגאל. דבר אחר, שימני כחותם על לבך, הפסוק הזה נאמר על השכינה שהיא בגלות. לא כתוב חותם, אלא כחותם, באותו חותם של הגושפנקה, שהיא חותם אמת, ובה (ח) חתמנו לחיים, ומיהו החותם הזה שבו יש חיים? אלא זהו עץ החיים שבו נדאי, אותו שנאמר בו עץ החיים מהלך חמש מאות שנה, והעץ הזה היא ו', מהלך חמש מאות

אותו מסטרא דקדושה, וישבות בו מסטרא דיחוד, ודא איהו ויכלו, דאתכלילו ביה תלת אבהן, דאינון ברזא דשמא דע"ב, כגוונא דא חסד אתקרי גדול, בגין דאיהו פללא דע"ב תיבין, כגוונא דע"ב תיבין, גבורה פללא דרי"ו אתון דאית בשמא דע"ב, עמודא דאמצעייתא דאיהו ו' כליל פלא, ודא איהו רזא (שמות לדו) ויעבר יהוה על פניו, ע"ב רי"ו יהוה, על פניו מאי פניו, אנפוי דא וא"ו י"ג מכילן דרחמי, דאתמר בהון (ישעיהו נד) וברחמים גדולים אקבצך, גדולים ודאי מסטרא דחסד, דאיהו הא"ל הגדול.

וברזא אתפליל בשביעית דאיהי מלכות, השביעי ה' ודאי בכל שביעיות פלילא, ואיהי ה' דיום הששי, יום דא צדיק, עליה אתמר (זכריה יד ט) והיה יהוה למלך על כל הארץ וגומר, איהו יום הששי, ויום השביעי יום דכלהו יומין, ועליה אתמר (רות ג יג) שכבי עד הבקר, ודא הוא בקר דאברהם, דכתיב (בראשית יט כז) וישכם אברהם בבקר, וישכם לפורקנא, וביה הבקר אור, דאתמר ביה (משלי ו כג) ותורה אור, והאי איהו אור דאתמר ביה (שמות י כג) ולכל בני ישראל היה אור, ואיהו פסח דרועא ימינא, וביה עתידין ליגאל.

דבר אחר שימני כחותם על לבך (שיר חו), האי קרא על שכינתא אתמר דאיהי בגלותא, חותם לא פתיב, אלא כחותם, פההוא חותם דגושפנקה דאיהי חותם אמת, ובה (נ"א ודא) חתמנו לחיים, ומאי ניהו האי חותם דבה חיים, אלא דא עץ החיים, דביה בני חיי ומזוני נפקין, עץ ודאי ההוא דאתמר ביה עץ החיים מהלך חמש מאות שנה, והאי עץ איהו ו', מהלך חמש מאות שנים דא